

ordfører, hr. Ole M. Nielsen, når han spørger, hvad al den snak om frivillige aftaler i virkeligheden indeholder. Hvor megen frivillighed er der i det, når det, ministeren vil have hjemmel til, er at have en pistol liggende på bordet, et redskab til at tvinge brancherne ind i en bestemt gebyrsats? Så er det jo ikke frivillighed, så er det tvang og trusler, det drejer sig om, og det er det, ministeren vil have hjemmel til.

Det er det, der gør, at der ikke er tilstrækkelige retsgarantier for brancherne og virksomhederne i det her lovforslag. Det er derfor, Venstre opponerer; det er ikke, fordi vi har slået autopiloten til eller er sure. Det er, fordi det her ligger os på sinde ud fra et miljøpolitisk synspunkt og ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt.

Henriette Kjær (KF):

Jeg er enig i, at det ikke alene er en myndighedsopgave at føre tilsyn; branchen har selv et stort ansvar, meget stort endda.

De brancher, der er gode til at holde brodne kar ude, bliver underlagt mindst lovgivning, og de klarer sig også bedst.

Men når nu kosmetikbranchen åbenbart mener, at den ikke selv kan løse nogen problemer og vil have hjælp af ministeren, så mener jeg ikke, at det skal gå ud over andre brancher. Så må man sammen med branchen og de her 300 mio. kr. kunne skruer en model sammen, der ikke kræver en lovændring.

Jeg kan simpelt hen heller ikke forstå det, så man har ikke forklaret godt nok i det her lovforslag, hvad sigtet egentlig er. Jeg mener ligesom Kristeligt Folkeparti heller ikke, at man kan lave en lex kosmetikbranchen, der så vil få meget vidtgående konsekvenser for andre brancher, der faktisk godt kan løse deres problemer, og hvor tilsynet fungerer effektivt.

Der står jo også i bemærkningerne til lovforslaget, at tilsynet vil blive udført hos både firmaer, som betaler for tilsynet, og hos de firmaer, som står uden for en frivillig aftale og dermed ikke betaler for tilsynet. Jamen, hvor er frivilligheden så henne? Så er der jo nogle, der ikke er med i en frivillig aftale, som bliver ramt af det. Så ophører frivilligheden, og det er vi jo så imod.

Så er der også hele lovforslagets tekst. Der omtales privat finansiering af tilsynet og den frivillighed, der er lagt i det. Det er jo på skræmt, det er jo ikke dét, det går ud på. Der er jo tale om, at ministeren her ønsker at have et

instrument, hvormed han kan gå ind og skærpe tilsynet og få det finansieret af branchen.

Ebbe Kalnæs (CD):

En af fordelene ved at drøfte de her sager med miljø er, at holdningen på området jo kan bruges til hvad som helst.

Jeg vil gerne en gang til understrege over for ministeren, at selvfølgelig ønsker vi, at der er et ordentligt tilsyn. Jeg tror også, at det er en god idé, at det bliver bedre. Men når så ministeren argumenterer for, at nu skal vi det ene og det andet, med de der tusinder af stoffer og alle de problemer, vi ikke kender osv., må jeg sige, at ja, det er klart. Men der er jo også en tendens, må jeg understrege, i miljøpolitikken til, at vi sådan bare kører derudad. Vi ved jo godt, at der er de stoffer, vi ikke kender, men nu var det ministeren selv, der kom ind på det.

Så vidt jeg husker, er der ca. 230 flygtige stoffer i kaffe, og det er kun ca. 20 af dem, vi kender, men for dem, vi kender, er grænseværdien stort set kun en kop, mens vi på andre områder skal drikke 800 l vand om dagen eller noget i den retning for at nå grænseværdien. Jeg ved i hvert fald noget, der er endnu værre, og det er Kings, Queens eller sådan noget, og det dalrer vi derudad med. Det afgørende er, at vi ikke, hver gang vi vil have en lille detalje igennem i denne sammenhæng, bare kan nævne de der 1.000 stoffer, og så må alle bøje sig.

Det, der er problemet i det her, er, at det er noget mismask. Der er tale om frivillighed, og det er der alligevel ikke. Hvis ministeren skal forhandle en frivillig aftale på baggrund af det her, og det er gledet glat igennem, kan han sige: Ja ja, nu må I altså arte jer, jeg har hele Folketinget i ryggen. Det er ikke en måde at lave love på at kalde det helt frivilligt.

Derudover, og det var det, jeg understregede før, er det vigtige ånden og holdningen i den måde, offentlige myndigheder efterhånden taler på. Selvfølgelig skal de ikke bestemme, hvem der skal kontrolleres og for hvad. Men det understreges ligefrem, at de i øvrigt heller ikke skal gøre sig nogen tanker om, at deres frivillige bidrag overhovedet er blevet brugt til en forbedring på deres brancheområde, ikke bare på brancheforeningens område, men på hele brancheområdet.

Det er væsentligt, vil jeg sige til ministeren, at vi får en anden holdning her, hvis vi skal bidrage til at prøve at trække noget lignende igennem.